

พระธรรมเทศนา

โดยพระราชธรรมนิเทศ

วัดสวนแก้ว

รับพระราชทานถวายในพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลพระราชทานพระศพ

สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี

ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ในพระบรมมหาราชวัง

วันพุธ ที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔

*****

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

สุกริ สาธุนา สาธุติ.

บัดนี้ จะได้แสดงพระธรรมเทศนาฉลองศรัทธา ความเชื่อ ความเลื่อมใส ส่งเสริมสติปัญญา ความรอบรู้ กระตุ้นให้เกิดความเพียร รักษาความดีความงามสืบต่อไป พระธรรมเทศนาในวันนี้ได้กล่าวเป็นพุทธภาษิต เบื้องต้นว่า “อันความดี คนดี ทำได้ง่าย” ข้อถกเถียงกันมักเกิดเสมอว่าระหว่างความดีกับความชั่วอันไหน ทำได้ง่าย ถ้าทำโพล้คนก็บอกว่าความชั่วทำง่าย ความดีทำยาก แต่ในพุทธภาษิตนี้ได้กล่าวไว้ว่า

อันความดี คนดี ทำได้ง่าย

ถ้าความไม่ดี คนดีไปทำ ก็ทำยาก

ส่วนความดี คนไม่ดีมาทำ ก็ทำลำบาก

เพราะไม่คอยถนัด ไม่ชัดเจนในความดี ทีนี้ถ้าตั้งเป็นโจทย์ว่าอะไรจะเป็นตัวช่วยที่จะทำให้คนกระทำความดี ได้สำเร็จ งามงาม สมบูรณ์ มั่งคั่ง ยั่งยืน ตัวช่วยก็คือ การมีเขาเรียกภาษาเดิม ๆ การสั่งสมบารมี ทำความดี มาหลายภพหลายชาติ จนติดเป็นภาษาที่เรียกกันว่า สัญชาตญาณดีมาตั้งแต่เล็ก ถ้าพูดภาษาชาวบ้านเรียก สันดานดีมาแต่เด็ก นี่ประการหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็คือ เกิดมาแล้วได้มี พ่อ แม่เป็นคนดี มีครูบาอาจารย์เป็นคนดี มีกัลยาณมิตร เพื่อนเป็นคนดี ก็ส่งเสริมสั่งสอนถ่ายทอดให้หลักเกณฑ์ความดี จนได้จับหลักความดี ถูกต้องเป็นขั้นเป็นตอน ก็เลยทำดีคล่อง ทำดีสะดวก ทำดีง่าย ก็มีถามว่าการทำดีเริ่มด้วยอะไร เริ่มบันได ขึ้นไหน ขึ้นอย่างไร ลงอย่างไร ก็มีปราชญ์ทางศาสนาท่านจัดเป็นลำดับไว้ว่า ถ้าจะทำดีให้พอดี ทำดีให้ดีพอ ที่จะอยู่ได้ในชีวิตอย่างสบายและเป็นสุข ท่านก็วางไว้ให้เป็นหลักว่าให้ ๓ ละ ๓ ทำ นึก ๓ หา ๓ ถ้าจะหยุดให้ ท่านคิดกันสักนิดว่า ละอะไร ทำอะไร นึกถึงอะไร หาอะไร ถึงจะเป็นความดีสั่งสมให้ชีวิตดีได้ ก็เริ่มด้วยคำว่าให้ละ ๓ คือ ละความโลภ ความโกรธ ความหลง ให้ทำ ๓ คือ ทำทาน ศีล ภาวนา ให้นึก ๓ คือ นึกถึง พระรัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ให้หา ๓ คือ หาความสะอาด สงบ สว่าง โดยมีอรรถาธิบาย

โดยละเอียดดังต่อไปนี้ ถ้าตั้งเป็นคำถามว่าจะละโลก โกรธ หลงนี่อะไรเป็นตัวช่วย ที่จะละได้อย่างเข้มแข็ง ละอย่างมั่นคง ยั่งยืน ตัวช่วยก็คือการเพ่งเห็นโทษ และเห็นคุณของความไม่โลภ ถ้าเพ่งเห็นโทษของความโลภ เหมือนเด็กจับไฟ ไม่ต้องไปบอกให้วาง ถ้าเขาร้อนเขาก็จะปล่อยวางของเขาเอง ความโลภก็เช่นเดียวกัน ถ้าเห็นอันตรายแล้วก็จะค่อย ๆ ละลงไป ถ้าถามว่าอันตรายจะมีอะไรเป็นบทจำได้ง่าย ก็มีพุทธภาษิตว่า **โลภ ธมฺมานํ ปริปนฺโต** ความโลภเป็นตัวนำอันตรายมาให้ หรือทำอันตรายให้แก่การกระทำทั้งปวง เมื่อปีก่อนจะขึ้นมาเทศน์นั่งฟังข่าว เขาบอกมีคดีตัดสินกันวันนี้ คดีที่โกงเป็นคดีใหญ่ หลายปีมาแล้ว จะตัดสินกัน ขณะอาตมาเทศน์นี้แหละ เป็นพัน ๆ ล้าน ดิดคุกก็หลายปี แล้วก็มีคดีโลภตัดสินวันนี้อีกหลายคดี จะเป็นเรื่องโลภทรัพย์สินเงินทอง จะเป็นเรื่องโลภอำนาจวาสนา ตำแหน่ง จะเป็นเรื่องโลภความสวยความงามก็จะพาอันตรายมาให้ โลภทรัพย์สินนี้เราก็คงได้ยินข่าวกันเมื่อระยะไม่กี่วัน อาตมาก็เผชิญได้รับกระทบไปด้วย ความโลภลากคนใหญ่คนโตขึ้นป่า ขึ้นเขา วังน้ำเขียว ทับลาน ป่าแหลกลานไปเยอะ ก็มีคนมาบอกหลวงพ่อกว่า จะเอาบานประตูไม้สัก ซัก ๒๐-๓๐ บานใหม่ จะขายให้ ถามว่าเอามาจากไหน เขาบอกลื้อมาจากวังน้ำเขียว ทับลาน เพราะไปทำบ้านไว้แล้วเขาจะลื้อจะไถก็เลยรีบไปถอดมาก่อน หลบมาซ่อนที่สระบุรี จะมาชวนอาตมาซื้อ อาตมาไม่เอา อย่าให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับด้วยเลยได้ไม้สักมา กลัวความโลภจะตามมาด้วย จะทำให้เสียหาย ไปบอกคนอื่นเถอะ แล้วก็บังเอิญไปเทศน์ที่ทับลาน ฟังดูแล้วตกใจ ว่าคนใหญ่ คนโต มีฐานะก็เข้าไปบุก ไปรุก เป็นนายพลไปปลูกบ้านหลัง ๓๐ กว่าล้าน ถ้าจะต้องถอนรื้อก็คงเข้าตำรา “โลภมากลาภหาย” เก็บสะสมมาได้ จนกว่าจะเป็นนายพลได้เงินขนาดนั้น ต้องมาสูญสลายไป ก็น่าเสียดาย และเมื่อไม่กี่วันมานี้ มีโยมซื้อหนังสือมาให้เล่มหนึ่ง เขียนโดยพระรูปหนึ่ง โยมลองนึกว่าเป็นพระอะไร ท่านจั่วหน้าว่า “ถ้าอาตมา รู้คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเสียก่อน อาตมาคงไม่มีคำสั่งศาลให้ติดคุก” พระรูปนั้นก็คืออดีตนักการเมือง เป็นรัฐมนตรีสาธารณสุขแล้วเกิดเรื่องโกงยาขึ้นมา ท่านก็เขียนหนังสือว่า ถ้ารู้ ฟังคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเสียก่อน ท่านคงไม่ติดคุก พูดย่าง ๆ ว่ารู้เข้าไปนิดหนึ่ง แต่ก็ดีที่ท่านถ่ายทอดเรื่องนั้นจนทราบข่าวว่าเดี๋ยวนี้สำนักงานปราบปรามคอร์รัปชันทุจริตจะเลือกนิมนต์ท่าน ไม่เอาท่านว.วชิรเมธี หรือว่าพระพยอม เพราะท่านมีประสบการณ์ นี่ก็เรียกว่าความโลภลากไปให้ได้รับอันตราย ให้เสียชื่อ เสียเสียง เสียอิสรภาพ เป็นเรื่องที่ยากจะฝากพวกเรารู้ถ้าเราได้รับได้ฟังคำสั่งสอนเสียก่อน จะได้ไม่ต้องไปรับคำตัดสินศาล ศาลสั่งคดีค้ายาเสพติดวันนี้ก็หลายราย ก็เกิดจากความโลภ ออยากรวยเร็ว จึงต้องทำกันอย่างนั้น ของปลอมของเทียมอะไรทั้งหลายมากมาย ศาลพิพากษาไม่เว้นแต่ละวัน ก็ล้วนมีปฐมเหตุมาจากความโลภ **ส่วนความโกรธ** เราก็คงจะได้ยินข่าวกันเรื่อย ๆ เสียตาย สงสารคนจบแพทย์ คนกว่าจะเป็นพันเอก ต้องมีคดีติดคุกคนหนึ่ง เจ็บคนหนึ่ง เพียงเห็นคำกล่าวเขียนว่า **จอดไม่มีมารยาท** อีกฝ่ายหนึ่งก็โมโห อีกฝ่ายหนึ่งก็โมโห เหมือนกัน ก็เลยชนกัน ทำร้ายกัน ถ้าตอนแรกเห็นคำว่า **จอดไม่มีมารยาท** อีกฝ่ายหนึ่งเข้าไปขอโทษ ก็คงจะจากกันกลับบ้านสบายทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่ต้องนอนโรงพยาบาลคนหนึ่ง เข้าคุกคนหนึ่ง นี่ถ้าเราเห็นโทษอย่างนี้ เราคงจะถอยออกมาบ้าง ละลงไปได้บ้าง **ส่วนโมหะ** น่าตกใจ ความหลงของคนไทยนี้เกิดประหลาดมาก เมื่อมีนักการเมืองคนหนึ่งแฉเรื่องบ่อน รัฐบาลก็เลยมุ่งขย้ำบ่อนกันใหญ่ ปราบกันใหญ่ ทำให้คนไทยแตกตื่นไปชายแดน ทราบข่าวว่า ต.ม.ต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่ถึง ๓ เท่าตัว คนจะออกไปเล่นทางอรัญ ๕ บ้าง แม่สายบ้าง ระนองบ้าง เล่นในบ้านเราไม่ได้ก็ไปเล่นข้างนอก ก็เลยวกกลับมาหาความโลภอีก เมื่อที่นั่งฟังข่าวว่ามีคนคณะหนึ่งไปดูลาสเวกัส ไปดูมาเก่า ว่าเขาได้บ่อนการพนันเข้ารัฐบาล เก็บภาษีได้เยอะ เกิดโลภขึ้นมาเหมือนกัน ก็อยากตั้งบ้านเราอีก แข่งกัน เพื่อจะได้เงินได้ทองเข้ารัฐ อันนี้เราก็คงไม่รู้ว่าจะเกิดมาอย่างไร ถ้าเห็นโทษเราก็คงจะรู้ว่าหมดเนื้อหมดตัว ฆ่าทั้งครอบครัวมาก็แล้ว มากต่อมาก ความหลงไหล

ในการพนัน หลงไหล เล่นหวย เล่นเบอร์ ที่หลงที่แย่มากที่สุดในประเทศไทยคงไม่มีอะไรหลงเท่ากับหลงเหล่า หลงยา เมากันจนไม่ก็เดือน ยิ่งแท็กซี่ ฆ่าตำรวจ แย่งรถหมอ เด็ก ๒ ขวบนอนอยู่ดี ๆ ก็ไปอุ้มมาแทงซะ ตาย และก็ที่ดีแม่ตีพ่อตาย ๒ รายคู่ เพียงไปขอตั้งชื่อข้อย่าไม่ได้ ความหลงนี้เป็นอันตรายมากมาย ถ้าดูกัน ให้ดีคงจะได้คิดละกันบ้าง ท่านจึงบอกให้ ๓ ละ ต่อมาก็คือ ๓ ทำ เพราะว่า ๓ ทำนี้จะไปทำให้ ๓ ละเก่งขึ้น เข้มแข็งขึ้น คือ ทำทาน ถ้าทำง่าย ทำค่อง มันก็จะเกิดเป็นภูมิคุ้มกัน ทำให้โลภยากขึ้น คนให้เก่ง คนให้ ทานทำทานบ่อยจะโลภยาก เพราะมันเป็นภูมิคุ้มกันต่อต้านกัน ส่วนคนที่โทษโกรธง่ายถ้าถือศีล เจริญเมตตา ภาวนาดี ๆ ความโกรธก็จะได้ถูกลดลงไป ยิ่งทำภาวนา จิตใจก็จะความหลงได้ง่ายขึ้น ๓ ทำนี้ไปทำให้ ๓ ละเข้มแข็ง ที่นี้จะอะไรจะช่วย ๓ ทำเก่งขึ้นอีก ก็ ๓ นึก คือ นึกถึงพระรัตนตรัย พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ มีคนกล่าวไว้อย่างนี้ น่าฟัง “เอาเข็มตั้งขึ้นบนฟ้า แล้วเอาเม็ดทรายโปรยใส่ปรายเข็ม เม็ดทรายจะไม่ ติดค้างปลายเข็มแม้แต่เม็ดเดียว ” คนที่ระลึกนึกถึงพระรัตนตรัย ทุกข์ก็จะไม่ตกค้างคาใจฉันนั้น ถ้าใคร ระลึกถึงพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ คล่องปาก ขึ้นใจ ทุกข์ตกมาก็ไหลล่องหลุด เหมือนทรายไม่ติดปลาย เข็มฉันนั้น เมื่อตอนอาตมาอายุได้ ๗ ปี แปลกใจพี่น้องมุสลิม เขาสั่งสอนเด็กอย่างไร ทำไมเด็กฝั่งใจ คิดถึงอัลเลาะห์ที่ได้มากเหลือเกิน เขาคิดถึงวันละ ๕ ครั้ง คือละหมาด เด็กอิสลามตัวเล็ก ๆ โจนมีดบาด อะไร เจ็บขึ้นมา เขาจะไม่ร้องอื้อ ๆ ๆ แต่เขาจะร้องอัลเลาะห์ ๆ ๆ ๆ คนคริสต์ก็จะนึกถึงพระเจ้า ชาวไทยพุทธเรา เมื่อก่อนเรานึกถึงพระรัตนตรัยจนคล่องปากขึ้นใจ เวลาตกใจอะไรขึ้นมาร้องอื้อ พุทโธ ธัมโม สังโฆ เตี่ยนี้ ร้องอะไรไม่รู้ ใอันนั้นตก ใอันนี้หล่น วันหนึ่งอาตมาบิณฑบาต โยมใส่ น้ำชาวดหนึ่ง แล้วชาวดน้ำมันหลุด หล่นต๊อบ แกก็ร้องใอันนั้นตก ใอันนี้หล่น ไม่ค่อยเป็นบุญปากเท่าไร นี่ก็เรียกว่าคงไม่ค่อยนึกถึงพระรัตนตรัย ปากจึงไม่ ไวต่อการระลึกนึกถึง เหมือนคนโบราณที่ตกใจก็ร้องอื้อ พุทโธ ธัมโม สังโฆ การระลึกถึงพระรัตนตรัย ก็คือนึก ว่าพระเจ้าตรัสรู้เรื่องอะไรและพระธรรมเนื้อหาที่สอน ๆ นั้น มีประโยชน์ต่อชีวิตเราหมดไหน อย่างไร นึกถึง คุณพระสงฆ์ที่สืบคำสอนศาสนาเหล่านั้น พระธรรมคำสอนนั้นมาถึงเราสืบเนื่องมา เรียกว่ารักษาสิ่งที่ดี ๆ ไว้ ให้เรา ถ้านึกวนไปวนมาสักวันละครั้ง ๒ ครั้ง ก็จะส่งเสริมการทำทาน ศีล ภาวนาคล่องขึ้น ก็จะส่งเสริมให้ การละ โลก โกรธหลง แรงแขึ้น มากขึ้น สุดท้ายให้หา ๓ หา คือ หาความสะอาด หาความสงบ หาความ สว่าง ช่วยแบ่งเวลาไปหาสิ่งเหล่านี้กันบ้าง บางคนหาสิ่งสกปรกให้ชีวิต ไปหาเหล่า หายามากินมาติด จนเขา มีคำเรียกว่า ขี้เหล้า ขี้ยา พอเป็นขี้เหล้า ขี้ยา ก็ขี้เกียจ ขี้คร้าน ไม่ทำงาน ก็ไปลักขโมย ก็เข้าคุกเข้าตาราง กลายเป็นขี้คุก ขี้ตาราง รวมแล้วชีวิตเปื้อนขี้ เปรอะเลอะไปด้วยขี้ ที่เรียกว่า ขี้ลัก ขี้ขโมย ขี้เหล้า ขี้ยา ขี้คุก ขี้ตาราง สิ่งเหล่านี้ไปหากันมาซะมาก หามาเยอะ หามากก็เลยกลายเป็นคนเลอะเทอะเปรอะเปื้อน ไม่สะอาดสะอาด เพราะฉะนั้นก็ต้องมาคิดว่าที่บ้าน ทำไมเราหาผ้าขี้ริ้ว ไม้กวาด เครื่องดูดฝุ่น เพราะเรา ต้องการให้บ้านสะอาด ขยะหัวใจเราก็เหมือนกัน ต้องเท ต้องกวาด ถึงขยะไม่เทเดี๋ยวก็ติดแน่นเหนียวเหน็บ อารมณ์และสันดานที่เป็นอารมณ์รัก อารมณ์เกลียด เป็นอารมณ์เนา อารมณ์บูด เป็นเหมือนขยะหัวใจ คอย หมั่นเท หมั่นล้าง หมั่นกวาด เชื่อว่าการพึงธรรมนี่ก็เป็นส่วนหนึ่งในการปัดเช็ดจิตใจให้สะอาด ถ้าใครพึง ๓ ละ ๓ ทำ ๓ นึกแล้ว คงจะต้องคิดว่าใจน่าจะสะอาดขึ้น ส่วนหาความสงบ ก็ดูว่าจังหวัดไหน เวลาใด มุมบ้านของ เรามีมุมสงบไหม ไปนั่งปลีกวิเวกสักพักหนึ่ง หรือมีวัดป่า วัดถ้ำ ที่มีการอยู่อย่างสงบระงับ แต่ก็ต้องดูว่าวัดป่า ไหนที่เอะอะโหวกเหวกโวยวายหยาบคายทำทายเป็นยาพิษก็อย่าไปก็แล้วกัน ที่เป็นชาว อย่าไปผิดวัดก็จะวุ่นหนักเข้าไปอีก ก็ไปเลือกหา ไปหาพระวัดป่าที่สงบ แบ่งเวลาไปหาท่านบ้าง เราก็ได้ความสงบติดจิตติดใจกลายเป็น คนสงบใจ สงบปาก สงบคำ ไม่ชอบต่อล้อต่อเถียง ไม่ชอบต่อปากต่อคำ ไม่ชอบต่อความยาวสาว ความยืด อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ต้องหากันบ้าง ไม่ใช่หาแต่เรื่อง กิน กาม เกียจ หลวงพ่อพุทธทาสท่านพูดไว้แรง

ถ้าหา ๓ ก นั้นมาก ๆ กิน กาม เกียง จะส่งไปตัว ก ๔ ก ๕ เตียวก็แยงกัน กัดกัน โกงกัน ทะเลาะกัน อีก ส หนึ่งควรวาเป็นอย่างยิ่ง ก็คือความสว่าง หากความรู้ ให้รู้เท่ารู้ทันรู้แก่รู้กัน รู้ทำมาหากินเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง เห็นช่องทางอย่างสว่างไสว ว่าหากินอย่างไรไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีลธรรม ไม่ขาดแคลนขัดสนผิดเคืองชั้นแค้น เห็นเป็นช่องเป็นฉาก ช่วงนี้เขาต้องการอะไร ตลาดอะไรกำลังวิ่ง กำลังเดิน เห็นช่องทางทำมาหากินอย่างชาญฉลาด นี่ก็ส่วนหนึ่ง ที่สำคัญที่สุดคือหาความรู้ด้านจิตใจ ว่าเราจะรู้จนเอาตัวรอด รู้เท่ารู้ทันรู้แก่รู้กัน รู้รักษาตัวรอด ยาบ้ามาเราก็รู้ว่าสิ่งนี้ไม่มีประโยชน์ แล้วก็รู้จักหลีกเลี่ยง รู้จักหลบภัย หลีกภัย การรู้จักหลีกภัยหลบภัยนี้สิทธิ์ตะหรือพระพุทธรเจ้า ท่านหลีกได้สูง หลีกได้ลึก ไม่ใช่แค่หลีกเหล่า ยา อบายมุก หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ น้ำท่วม ไฟไหม้ ต้องหลีก สัตว์ทั้งหลายในโลกนี้ก็รู้จักหลีกภัย ไฟไหม้มาสัตว์ก็วิ่งหนี แต่คนบางคนแปลกประหลาด ดึงไฟ ดุดไฟ ดมไฟ เล่นกับไฟ ยาเสพติดเป็นพิษเป็นภัย เป็นเหมือนไฟเผาผลาญชีวิตแทนที่จะหลีก จะหนี กลับปรีรีเข้าหากภัย เหมือนคนขาดความสว่าง กลายเป็นคนมืดมัว เหมือนพวกที่เขากล่าวหาว่า เห็นผิดเป็นชอบ เห็นชั่วเป็นดี เห็นกงจักรเป็นดอกบัว ทำตัวมืดม่นอยู่กับสิ่งเลวร้ายเป็นพิษเป็นภัย ท่านเรียกว่าความสว่าง ไม่ว่าจะพิษภัยอะไรเกิดขึ้น เราต้องอยู่รอดปลอดภัย น้ำมาก็ไม่ต้องเครียดจนจะต้องฆ่าตัวตาย รู้จักคิดคนที่เจอทุกข์มากกว่าเรา ประเทศชิลีเขาขาดเหมืองแร่ แล้วปากถ้ำมันถล่ม ปรากฏว่าปิดติดคนในนั้นตั้ง ๓๒ คน ติดอยู่ตั้ง ๖๐ วัน ลึกตั้ง ๗๐๐ เมตร มีดทับ อับร้อน ใครก็ว่าต้องตายแน่ แต่บังเอิญมีคนสว่างอยู่คนหนึ่ง คนมีปัญหา ชื่อนายหลุยส์ เออซัว อายุ ๕๔ ปี แก่เคยผ่านเรื่องไปเรียนเรื่องสินามิ ภัยพิบัติ พอถ้ำปิดปั๊บแกก็เรียกประชุมเลย พูดว่าอย่าตกใจ แล้วอย่าพูดตายแน่ แยกแล้ว ไม่ได้ขึ้นไปพบครอบครัว ให้พูดให้กำลังใจกันว่าเรารอดแน่ ขึ้นไปที่วิถียถ่ายทำข่าวทุกช่อง รายการต่าง ๆ จองคิวแน่ ๆ ให้กำลังใจ ทุกคนก็เลยพูดให้กำลังใจกัน จนเขาก็เจาะรูไป ที่แรกมันมีรูเหลืออยู่แค่ผลฝรั่งใหญ่ ๆ พอส่งของไปให้กินได้นิดหน่อย จนต้องมีกติกาว่า น้ำดื่มได้คนละหนึ่งแก้ว ต่อวัน จิบ ๆ เอา อาหารทานได้ ๒ มื้อ ๆ ละ ๙ คำ ทุกคนรับกติกาเงื่อนไข ไม่มีใครแหกคอกนอกระเบียบ ก็เลยอยู่รอดหมดเลย ขึ้นมาหมด หมอตรวจสุขภาพ วันเดียวหมอให้กลับหมดเลย บอกสบาย ปลอดภัย แต่มีอยู่คนหนึ่งโชคร้ายหน่อย ขึ้นมาโดนตบหน้าอยู่ข้างล่างปลอดภัย ขึ้นมาข้างบนเจ็บหน้า คนนี้มีก็ก๊เยอะ ก็มาแยงกันข้างบน ตบกันไปตบกันมาแกไปห้าม ก็โดนไปด้วย ฟังข่าวว่าน้ำท่วมแล้วก็จะฆ่าตัวตายกัน ๕๐๐ ราย เครียดอีกเยอะ อาตมาก็มีคนถามเรื่อย ทำไม่ไม่ช่วย น้ำท่วมไม่เห็นไปผัดอะไรให้เขาเลย อาตมาคิดว่าถ้าจะช่วยนี่ต้องถือหลักบ้าง ช่วยอะไร ไม่ใช่คนของไปกันเพียบ น้ำนี้บางทีเหลือ จนอาตมาได้รับหลายครั้งแล้ว พอเกิดภัยพิบัติ เอาน้ำมาไว้ที่นั่นที่นี้กันเยอะ เขาขึ้นไปไม่หมดก็ให้ที่วัดอาตมา แต่สิ่งที่ขาดคืออะไร เรือ เต็นท์ อาหารที่ปรุงสุก แล้วยังมีเรื่องเคลียดบ้านหนึ่งอยู่ ๖ - ๗ คน อาตมาดูเงินมูลนิธิเหลือสามแสน ก็เลยเขียนหนังสือพิมพ์และออกโทรทัศน์ไปเมื่อวันวาน เอ้า..อาตมาประกาศช่วย ใครนำท่วมแต่ขอให้มาเป็นเกษตรกร ให้มาทำงานปลูกกล้วย ปลูกไผ่กับอาตมา เดือนหนึ่งจะให้หมื่นบาท เกินค่าแรง ๓๐๐ แล้ว มากกว่ารัฐบาลแล้ว มาปลูกกล้วยปลูกไผ่ เดือนหนึ่งให้หมื่นหนึ่ง แต่ต้องเป็นเกษตรกรที่ไม่กินเหล้า ไม่เล่นการพนัน อาชีพอื่นไม่ช่วย ขอช่วยเกษตรกรก่อน เพราะอะไร มาปลูกกล้วย ปลูกไผ่ ปลูกปีนี้ปีหน้ากล้วยตัดได้พอดี ถ้าปีหน้าน้ำท่วมอีก เอาเงินกล้วยนี้ไปช่วยต่อได้ มันไม่หมด ช่วยไม่ใช่ ๕ พัน แล้วก็หมดไป มีภัยมาต้องมีปัญญาคิดว่าจะช่วยกันอย่างไร ช่วยอย่างไรก็ดีทั้งนั้น แต่ว่าต้องคิดให้ดี ปลูกไผ่กิมซุงนี่ออกหน่อทั้งปี ปลูกปีนี้อีกปีหน้า ๒ ปี ไผ่ออกหน่อก็สามารถตัดหน่อไผ่มาขูดเป็นเส้นผัดไข่แจกคนน้ำท่วมได้อีก มันหมดแล้วก็ไปตัดอีกรอบ แจกได้อีกไม่เหมือน ๕ พันสูญไปเลย

อันนี้ก็...เอาละแต่ว่าช่วยอย่างไรก็ดีทั้งนั้น แต่ขอให้ฉลาดคิดช่วย ตามภาษิตที่ท่านตรัสว่า วิเจยย ทานห์ ต้องใคร่ครวญก่อนค่อยให้ แล้วจะกลายเป็นคนมีความสว่าง ในเวลาทุกข์คับขันขอให้ฉลาดคิด ฉลาดช่วย ฉลาดทำ บ้านเมืองก็จะเกิดความร่มเย็น เป็นสุข แล้วก็มีความดีอย่างแท้จริง สรุปรว่าดี ๔ ชั้น ๓ ละ ๓ ทำ ๓ นึก ๓ หา อาตมาอยากจะเรียกว่าดี ๔ ขา ท่านนั่งเก้าอี้ ๔ ขา มันไม่ทรุดเพราะอะไร เพราะมันมี ๔ ขาค้ำ กันไว้ ถ้าคนไทยเราละ โลก โกรธ หลง ขาหนึ่ง ทำทาน ศีล ภาวนาอีกขาหนึ่ง นึกถึงพระรัตนตรัยอย่างแนบแน่นอีกขาหนึ่ง แบ่งเวลาไปหาความสะอาด สงบ สว่างบ้างอีกขาหนึ่ง รับรองสังคมไทยไม่ทรุด คดีชั่วร้ายจะไม่เกิดแน่นคุก แน่นตาราง เป็นชาติที่ทรงความมั่นคงของสังคมไว้ได้อย่างมั่นคงแน่นอน

ในสุดท้ายแห่งกรรมเทศนา ขออวยพรให้ท่านทั้งหลายจงได้ฉลาดละ ๓ ละ โลก โกรธ หลง จงขยันหมั่นทำ ๓ ทำ คือ ทำทาน ศีล ภาวนา อย่างคล่อง และขอให้มีความนึกคิดแต่เรื่องดีงาม คือ คิดถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่ตั้ง ที่ตั้งของความระลึก และสุดท้ายขอให้ท่านหาพบ เจอกับความสะอาด สงบ สว่าง ตามสมควรแก่ความสามารถด้วยกันทุกท่าน ทุกคน เทอญ...กรรมเทศนาสมควรแก่เวลา ขอสมมุติยุติลงไว้แต่เพียงเท่านี้ เอว ก็มีด้วยประการฉะนี้

*****

(คัดลอกเป็นลายลักษณ์อักษรจากแผ่นบันทึกเสียง โดยศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สำนักพระราชวัง)